

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Iohanni Regi Anglorvm illustri.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

deant publicè prædicare quòd per apostolicæ sedis indulta cujuscunque civitatis interdictione vel oppidi omnes Ecclesiæ successivè in eorum jucundo adventu debeant aperiri, & ibidem divina officia celebrari, prout eis nunc in ista, nunc in alia videbitur expedire, non attendentes quòd ex præsumptione hujusmodi contemnitur medicinalis pœnæ medela, imò quasi penitus enervatur. Et si Ecclesias in locis prædictis habuerint, cum subjecta fuerint interdictioni, non verentur solemniter, pulsatis campanis, maximè interdictione durante, apertis januis, divina in eis officia quotidie celebrare, signumque dominicæ crucis gestantes in pectore velut discipuli Iesu Christi, sed non curantes ipsius sequi doctrinam, qui prohibet scandalisari pusillum credentem in ipsum, *Qui scandalisaverit, inquit, unum de pusillis istis, qui in me credunt, expedit ei ut suspendatur mola asinaria in collo ejus, & demergatur in profundum maris*, non solum scandalum pusillorum contemnitur, sed etiam Ecclesiæ generalis, & cupiditatis aestibus anhelantes non declinant mendacia, dum utentes doctrinis demoniorum, in cujuscunque tractanni pectore Crucifixi signaculum imprimunt, & cum eis ad prædicandum euntes, onusti pondere peccatorum, jam non curant quasi longam restem addere peccata peccatis, asserentes quòd quicumque, duobus vel tribus denariis annuis collatis eisdem, se in eorum fraternitatem contulerint, carere de jure nequeant ecclesiastica sepultura, etiamsi fuerint interdictioni, ac per hoc adulteri, ukirarij manifesti, & alij criminosi suppositi ecclesiastico interdictioni, ex hujusmodi insolentia in eorum cimiteriis quasi fideles & catholici tumulantur; & ita ipsi à diabolo captivati, fidelium animas captivare non desinunt, cum eas quas mortuas sciunt, vivificare nituntur. Proh dolor! jam non moderatè utentes mundo velut religiosi homines propter Deum, sed ut suas impleant voluptates, religionis imagine utuntur solummodo propter mundum. Et cum debuissent aliis esse odor vitæ in vitam, facti sunt odor mortis in mortem. Et licet per hæc & alia nefanda, quæ idcirco plenius exaggerare subsistimus ne cogamur gravius vindicare, apostolicis privilegiis, quibus tam enormiter abutuntur, essent merito spoliandi, cum privilegium mereatur amittere qui permissa sibi abutitur potestate, quia tamen ad profectum vestri ordinis aspira-

mus, prudentiam tuam monemus & exhortamur attentè, per apostolica scripta mandantes quatinus, sicut vir honestatis militiæ Templi zelator, hæc quæ tibi mandavimus, subditis tuis omnibus studeas fideliter ac prudenter exponere, ut per nostram & tuam exhortationem correcti, à tam enormi & pestifera fœditate valeant liberari, & quos divini amoris respectus & nostræ commotionis auctoritas à malo non revocat, tu severitate coërceas ecclesiasticæ disciplinæ. Alioquin si quid mali ex hoc vobis acciderit in futurum, non nobis sed vobis poteritis meritò imputare. Ceterum præcipias univèrsis ut Legatos nostros studeant honorare, qui de ipsis graviter conqueruntur. Datum Viterbij Idibus Septembris, anno decimo.

IOHANNI REGI ANGLORVM
illustri.

Sæpe per nostras litteras te, quem, sicut novit ipse qui scrutatur renes & corda, sincera diligimus in Domino caritate, recolimus monuisse ut tuæ salutis consulens & honori, karissimæ in Christo filiæ B. quondam Anglorum Regiæ illustri super dotalitio suo, medietate mobilium inclitæ recordationis Richardi fratris tui, & quibusdam aliis quæ dicta Regina sibi competere assererat, sic satisfacere procurares quòd ei nulla de te justa remaneat materia conquerendi, & majestatem complacere divinam, quam propter hoc videbaris graviter offendisse. Quoniam preces & monitiones nostræ te ad satisfaciendum eidem minimè induxerunt, sicut ipse sæpius replicata conquestio declaravit, negotium ipsum venerabilibus fratribus nostris Eliensi & Wigorniensis Episcopis commisimus audiendum & etiam aliis primitus citra mare. Sed nec sic, præ magnitudine regalis potentia, septennio jam elapso, suam super iis potuit justitiam obtinere, cum nullus impertiturus eidem patrocinium audeat in Angliam transfretare. Cum igitur ex injuncto nobis apostolatus officio viduis & orphanis sumus specialiter in justitia debitores, nec velimus deferre homini contra Deum, qui viduam voce prophetica præcipit defensari, magnitudini regis per apostolica scripta mandamus quatinus usque ad festam Epiphaniæ Domini proximò venturum per procuratorem idoneum te nostro conspectui repræsentens, exhibiturus prædictæ Regiæ vel

*Epist. 112.
Vt procuratorem mittat ad sedem apostolicam.*

procuratori suo super præmissis & aliis, si qua fortè adversùs te duxerit proponenda, in præsentia nostra quod ordo dictaverit rationis. Alioquin ex tunc, quia ipsi non possumus in suo jure deesse, ne fortè contra nos clamet in cælum & Dominus exaudiat ejus vocem, quantum de jure poterimus, in ipso negotio divina favente clementia procedemus. Nos enim prædictis Episcopis nostris damus districtè litteris in præceptis ut tibi supradictum terminum assignare peremptorium non postponant. Datum Viterbij III. Nonas Septembris, anno decimo.

*ALTEROCCÆ MULIERI
& Montanello nato ejus.*

*Epist. 125.
Confirmatur
eis sententia la-
ta per Legatum
sedis apostoli-
cæ.
Cap. Raynuius,
De sens. & re
judic.*

Raynuius de Clera duas habens filias, te videlicet Alteroccam & Aiectam, matrem insuper Cleram, & uxorem nomine Adelasiam, in extremis positus condidit testamentum, tibi scilicet Alterocæ filia: puberi, ultra dotem quam antea dederat, quandam domum & hortum in eodem testamento relinquens, Aiectæ verò impuberi reliquit cetera bona sua, adiciens ut tu Alterocca & soboles quam gestabas in utero, cum eo tempore prægnans esses, Aiectæ succederetis eidem, si absque liberis moreretur. Tutoribus insuper quos dictæ Aiectæ impuberi filia: dederat idem testator injunxit ut eandem cum omnibus bonis suis matrimonio copularent. Mortuo testatore, tutores ipsi Aiectam cum omnibus bonis suis eidem relicta: à patre jure Lombardo cuidam Petro nomine in conjugem tradiderunt: quæ cum per quadriennium cohabitasset eidem, & ex eo filium suscepisset, tandem sine liberis est defuncta, cujus bona maritus ejus superstes aliquando tempore possedit in pace. qui cum alia muliere matrimonium contrahens, & filios suscipiens ex eadem, diem clausit extremum. Postmodum autem inter vos ex parte una & filios ejusdem Petri ac Raynerium tutorem eorum ex altera super bonis prædictis ejusdem Aiectæ suscitata materia quæstionis, cœperunt coram Guezio iudice Tuscanensi ad invicem litigare, coram quo vos bona quondam Raynutij patris tui, filia Altarocca, tanquam ex causa fidei commissi vel substitutionis sibi debita petiistis, Raynerio supradicto tutore filiorum prædicti Petri ex adverso dicente quòd obstabat vobis annalis præscriptio, usucapio pro dote, ac longi temporis silentium diuturnum. Allegabat infu-

per idem tutor quòd de bonis illis tam tertia Cleræ prædicti R. testatoris matris, & tertia Adelasie uxoris ejusdem, quam etiam quarta per Trebellianum nomine ipsius Aiectæ, erant ante omnia deducenda. Dicitur verò iudex, utriusque partis allegationibus & rationibus diligenter inspectis, supradictum Raynerium nomine pupillorum in restitutionem bonorum quondam Raynutij condemnavit; tertia Cleræ primò deducta, quam Aiectæ ac viro suo donaverat, de qua in substitutione quam fecit Raynuius non videtur aliquatenus cogitasse; deducta quoque tertia Adelasie, quam ipsa Raynerio venderat supradicto. Præcepit etiam idem iudex de iis rebus illas tertias deducendas de quibus deduci poterant secundum Tuscanensis consuetudinem civitatis. Deduci quoque quartam per Trebellianum idem iudex injunxit, cum etiam quilibet extraneus restitutione gravatus eam deducere potuisset. Sed utraque pars ab illa sententia provocavit. Postmodum verò dilectus filius. Præfectus Urbis, qui eo tempore de appellationum causis in partibus Tuscie auctoritate sedis apostolicæ cognoscebat, ad petitionem supradicti Raynerij vos ad suam præsentiam evocavit, in festo sancti Andree tunc proximo futuro vobis terminum peremptorium præficiendo, quo vos conspectui præsentaretis ipsius, sententiam recepturi. Cumque vos coram eo nequaquam comparuissetis termino constituto, bonæ memoriæ Bartholomæus iudex Viterbiensis de mandato ipsius Præfecti contra vos, tanquam in contumaces, sententiam promulgavit hoc modo, sententiam Guezij, in eo quòd Raynerium nomine pupillorum absolvit, ratam esse pronuntians; in quibus verò condemnavit eundem, sententiam pronuntiavit injustam, & legitime provocatum; adiciens ut si tu Altarocca in morte patris minus legitima habuisses, computata dote ac aliis bonis patris, condemnabat in supplementum illius Raynerium nomine pupillorum. à qua sententia fuit postmodum appellatum. Cum autem propter hoc vos & pars altera ad nostram præsentiam venissetis, dilectum filium nostrum G. sanctæ Mariæ in Porticu Diaconum Cardinalem vobis & parti adversæ concessimus auditorem. Coram quo cum pars Raynerij peteret sententiam Bartholomæi iudicis confirmari, pars vestra respondit quòd licet in festo sancti Andree, sicut prædictum est,